

Vize pro Evropu - dobrovolná spolupráce

Přítomně-špatněvek předtím Zdeněk Macura
Aktualizováno 19. duben 2007

Vize pro Evropu - dobrovolná spolupráce

Současné uspořádání spolupráce v rámci evropských států v EU - Evropské Unii je jisté v našem užití. Existují oblasti, v nichž toto uspořádání a její mechanismy mají mnohé problematické místo.

Jedná se zejména o způsob centrálního financování různých projektů. Model tohoto financování je založen na principu, kdy jednotlivé státy musí odvádět povinné úhrady do společného pokladny a poté mohou o tyto peníze žádat, každému státu je podměněně garantována pomoc, přitom bohatší státy na to doplácí a chudší vydávají.

Á

Hlavně slabě místo tohoto modelu vidíme v tom, že v budoucím vznikají kolem financování různé spory a hádky. Další problematickým bodem je, že pomoc nedostávají ten, kdo ji skutečně nejvíce potřebuje, ale ten, kdo umí nejlépe žádat, kdo umí lépe zaplatit apod. Protože o pomoci rozhoduje samotná vláda, vzniká velký prostor pro pádnou korupci. Otázkou také je, zda vůbec je pro tento způsob vzájemné pomoci důvod, a jestli je eticky přijatelné, kdy rozdávající rovně mezi jednotlivými státy nejsou propastné, ale jsou srovnatelné. Navíc i bohatší státy mají dost problémů sami se sebou a bývá jim přinejmenším dalších povinností v dajích, nám přitom jde poněkud nevhodně s ohledem na jejich obyvatele.

Á

Těm, že je pomoc ze strany bohatších států povinná, a ty o něco chudší mají na pomoc podměněněně přivodit prvky, jako je radost z dávání (u dárců) a vděčnost (u darovaných), místo toho to naopak způsobí špatně negativně k vypořádanosti a kalkulování. Lidé přitom mají jen zřídka způsobem jestli se jim to vyplatí a podobně. Těmto myšlenkám avšak neměly nikdy vzniknout mezi národy skutečně rovnocenné partnerství a přátelské

Á

Jsem přesvědčen, že pokud má existovat mezi evropskými národy nějaká důstojná forma vzájemné spolupráce, má být založena pouze na dobrovolnosti jednotlivých států obdarovávajících druhý stát podle vlastního uvážení. Jestliže je pomoc dobrovolná, zaniká prostor pro pádnou hádky a spory. Máme také vzniknout na straně dárců přirozeně radost a na straně obdarovaných přirozeně vděčnost. Taková spolupráce přitom není pocitem svobody, která by nemohla vzniknout v

ptm-pad vynučenho â€ždaruâ€œ.

Navíc tento systém mj lepj- adresnost a nevystavuje adatele složitému, ponižující-mu zdůvodňování- pro pomoc pottebuje, protože udlen- daru závisí- na djrci (nikoli na adatele). Djrci si sjm nejlépe zajist-

aby jeho pomoc ptila tm, kdo ji opravdu nejvíce pottebuj.

Kad národ mj sv specifick vlastnosti a schopnosti, kterými tak ptirozenm způsobem může obohacovat jin národy. Tento systém může být také dobrm pt-kladem chování- pro mezilidsk vztahy.